

за несполуката и сжрдить за безчестието, съ което ги наградил Кремуций, подалъ донесение противъ Сатрия, преписалъ въ него неговата рѣчь, и Сатрий, дивакътъ, са сжзналъ въ сичко и увеличилъ своята вина, като прибавилъ, че ушъ азъ сжмъ го подучилъ.

Тиверий.

Глупецъ! Мржсникъ! Той е достоенъ за прилична смъртъ. Ти, разбира са, са яви въ сенатътъ и поиска справедливостъ, — така ли?

Сеянъ.

Разбира са, — и искахъ защита противъ клѣветата. — Изъ желание да спаси себѣ си, Сатрий са отказалъ отъ своите думи, оскжрбителни за твоята особа, но при сичко това говорилъ, че той искалъ да испита Кремуция по своего си желание.

Тиверий.

А Кремуций?.. И противъ него ли е направилъ донесение?

Сеянъ.

По-напредъ Пинарий увѣрявалъ, че Кремуций отговарялъ съ двумислени възмутителни изражения, но Сатрий и Фирмий отхвжрялъ това и самъ Пинарий са е отказалъ отъ своите думи, но само довося, че Кремуций въ своите Аннали е помѣстилъ възмутителни възгласи, похвалилъ е Брута и е нарѣкалъ Кассия послѣденъ отъ римлянете.

Тиверий.

Това не може да са опровергае. А Фирмий?